

عنوان مقاله:

فواید لغوی و تازگی های ترکیبی «مثنوی دول رانی و خضرخان» امیرخسرو دهلوی

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 13، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

امیرحسین دولتشاهی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

سید مهدی نوریان - استاد بازنشسته گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

منظومه دول رانی و خضرخان امیرخسرو دهلوی افزون بر دارابودن نکته های آگاهی بخش از تاریخ، فرهنگ، اجتماعیات و محیط طبیعی هندوستان قرن هفتم و اوایل قرن هشتم درزمینه نوع کاربرد واژگان زبان فارسی نیز اطلاعات ارزشمندی در متن خود نهفته دارد. هدف مقاله حاضر نیز این است که با گزینش و معرفی واژگان نادر منظومه دول رانی و خضرخان و ترکیب های بدیع و شیوه های ترکیب سازی آن، نشان دهد این شاعر نامدار زبان فارسی در شبه قاره تا چه حد در حوزه ساخت ترکیب های تازه توانمند بوده است. افزون بر این، باتوجه به اینکه برخی از واژه ها و ترکیب های موجود در این منظومه، در لغت نامه دهخدا، دارای مدخل یا شاهد مثال نیست، این پژوهش برآن است که با معرفی این واژگان و ترکیب های نو، در به کارگیری آن ها در لغت نامه ها و پژوهش های واژگانی گامی بردارد.

کلمات کلیدی:

واژگان زبان فارسی، ترکیب های بدیع، شیوه های ساخت ترکیب، زبان فارسی در هندوستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1331163>

